

119. De haven van Rotterdam thr kjz 1/2025

1. Ginds aan de kade, liggen de schepen, klaar voor de lange reis.
Tussen de wolken, boven het water, meeuwen met hun gekrijs.
Hoog aan de reling, staat een matroos, hij zwaait met z'n hand.
Zijn huis is een schip, hij was al te lang aan land.

Refrein:

**Zo gaat het leven, op de kade, aan de haven van Rotterdam.
Komen de schepen, vol geladen, in de haven van Rotterdam.
Zo zal het blijven, boten en water, aan de kaai van mooi Rotterdam.
Zo is het nu, en zo is het later. 't is toch de trots van ons Rotterdam.**

2. Zacht huilt een moeder, zij blijft alleen, haar zoon gaat voor 't eerst naar zee.
Zo gaat het leven, daar aan de kade, leven van wel en wee.
Een accordeon speelt, een scheepstoeter klinkt, het anker wordt gelicht.
Een zakdoekengroet, een traan op een meisjesgezicht.

Refrein:

3. Heel in de verte, komt weer een schuit, de loods legt hem veilig aan.
Kranen als torens, hoog in de wolken, met vracht hier ver vandaan.
Een stoere matroos, groet z'n vrouw, hij gaat weer aan boord.
't Zal maanden gaan duren, dat zij weer iets van hem hoort.

Refrein: 2x